

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hivatal
illető előfizetés, hirdete-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Ecce Sacerdos Magnus!

Ime a főpap, ki ünnepélyesen megjelenik köz-
tünk. — Ime! Ivankovics János az új rozsnói
püspök elfoglalja püspöki székét, hogy onnan
egyházmezejét vezesse és kormányozza.

Azonban ez a két momentum egyedül csak az
egyházmezejét, az ő saját híveit érinti legköz-
vetlenebbül.

És mégis, nemcsak az ő hívei, hanem más
vallásfelekezetek, a vármegyék, városok és más
politikai és társadalmi testületek képviselői is
sietnek őt üdvözölni, s mintegy ezen üdvözlések
útján is eszmecserehez jutni.

Maga ez a tény elég jelentőséget ad a püs-
pöki beiktatásnak, maga ez a tény eléggé bizo-
nyítja, hogy a katolikus egyház püspöki állásai,
és köztük a rozsnói is, milyen fontos tényezői
a közéletnek, mert nagyon bajos mindezen moz-
galmakat a pusztá udvariasság tényének mondani.

Igen is, a rozsnói püspök oly sokoldalú
üdvözlése, egyuttal elismerése annak, hogy a
közélet terén egy fontos tényező.

Az erkölcsi hatalomnak egy kiváló része
őzpontosul egyházi főhatóságában, a magyar al-
kotmány a mellett még kiváló közjogi állást is
biztosít neki, sőt nemcsak méltóságban, de ab-
ban is megkülönbözteti, hogy személy szerint
tagja a törvényhozásnak, és legbensőbb tanácsosa
a koronás királynak.

Értjük tehát azt az általános érdeklődést, a
mely a kitűnő főpap megjelenéséhez fűződik.

Az új püspök ő méltósága magas kormány-
zati szellemet hoz magával, a melyet az élet ko-
moly iskolájában szerzett, mert hisz oda volt áll-
lítva az állam kormányrudja mellé, a hol a leg-
erősebb érdek- és nézetellentétek küzdik harcukat,
és az állambölcsesség feladata a legnehezebb gor-
diusi-csomókat megoldani.

Az új püspök ő méltósága ősmert az ő tiszta,
nemes lelkületéről, a mely a társadalmi téren, a
mennyre magas hivatása erre praedestinálja,
vetheti el a leggyümölcsözőbb magvakat.

Ő méltósága ősmert az ő felvilágosodott tu-
dományos szelleméről, a mely a felekezeti szere-
tetet nemcsak hirdeti, de a felekezeti türelem gya-
korlásában azt meg is valósítja.

Ő méltósága ősmert arról, hogy az egyház-
kormányzatot kívül szívesen karolja fel az ipari
és közgazdasági kérdéseket is, kivált pedig a kis-
iparosokat érdeklő problémákat, és szívesen nyul
be ilyen kérdésekbe nemcsak elvont elvek fel-
állítására, hanem az azoknak gyakorlati érvénye-
sítése által is.

Ecce sacerdos magnus! Ime a főpap! ilyen
diessugárban látjuk mi őt megjelenni, körülövezve
nemcsak egyházmezejé híveinek várakozásteli
szeretete és tisztelete, hanem annak legfontosabb
közéleti és társadalmi tényezője által is.

Ki-ki megmondja majd azt, ami szívében
fekszik, szellemben él, viszont az új főpap az
apostolok utasításához mért bölcseséggel fog vá-
laszolni, és az elejtendő nyilatkozatok tiszta fé-
nyességet fognak vetni egy új pálya első nyomaira.

Őszinte hitünk és meggyőződésünk, hogy ez
az ut fényes jövőt fog jelenteni egy eddig is
szép múltnak. És hogy ez uton a felekezeti egyet-
értés mellett ott fognak virítani a kormányzati
bölcsesség legszebb erény virágjai.

Üdvözljük a püspök őméltóságát, hozta Is-
ten közöttünk és kísérelje az ő áldása útján!

Dr. Szeless Ödön.

A Garamról.

Uram, uram, Mihalik Dezső uram, szállok az urnak.
Mikor még a földi ember lelkét nem vesztegette
meg az anyagi javak mámoros szeretete — vagy kétezer
esztendővel ezelőtt — a fényes sikerek legfényesebb ju-
talma a babérkoszorú volt Ön, a nemzeti kultúra egyik
szerény munkásának, kit a gondviselés böles intézkedése
e bűbajos szépségű vármegye legvégső határára helyezett
őrszem gyanánt, fényes sikereiért szintén babérkoszorút
nyújtott át; tette pedig ezt annak a nemes gondolkodású
tisztikarnak nevében, mely egy száztízezer holdnyi ura-
dalom tulajdonosának igyekszik bebizonyítani, hogy bir-
tokai magyar földön vannak. E tény egy pillanatra elém
varázsolta az ezredév előtti ember paradicsomi lelkületét,
mely az őstermészet ölében a jónak és nemesnek igazi
ideálja volt, mely a becsülettel megfutott életpálya alko-
nyán megelégszik egy hervadó levéllel, mit a polgártár-
sak elismerése nyújt. A királyi kegy a meggörnyedt de-
rekat egyenesesbre szabja, — az a babérlevél a szembe
könyeket esalt.

Soha se hittem volna, hogy a klíma az embereket
annyira átalakítja, hogy a temperamentumok az éghaj-
lat és vegetatio hatása alatt állanak, ha szemmel látha-

talag meg nem győződtem volna arról ott fent a Garam
völgyén, hol ember és természet egymáshoz vannak
szabva.

Szeretném a lelki gyönyörnek valamely allegorikus
képét iderajzolni, hogy azoknak is, a kik a Predna. Ho-
ra és Javorina gerincein nem hatoltak át, legyen némi
fogalmuk a teremtés legremekesebb alkotásainak lelkembe
vésett képeiről, mert azt a bűbajt, mely ezeken a csodás
szépségű vidékeken előmlik, csak úgy lehet némileg elkép-
zelni, ha a költő ragyogó fantáziája is segítségül jön,
s a szintelen sorokba életet lehell. De ez óhajtásomról
lemondok, mert hiszem, hogy ha az északi vidékeknek
volt egy Walter Scottjuk, a délieknek egy Homérjuk,
bizonyára nekünk is fog akadni egy második Jókai
Móruknak, kinek aranytolla egykor a magyar föld szépsé-
geit lelki szeméi elé varázsolja annak az alföldi ember-
nek, ki szeretetei sirhalmanát nagyobb földemelkedést soha
sem látott.

Oh az a magyar föld! Mennyire szeretjük mi ezt
a földet s mily büszkék vagyunk arra, hogy a magun-
kének vallhatjuk! Pedig abból a széles nagy területből,
melyet Magyarországnak neveznek, csak egy tenyérnyi
mondhatunk igazán magyarnak.

Ott, a hol Isten a teremtés alkalmával legszebb
gondolatainak adott kifejezést: az északi, keleti és déli
vidékeken csak elvétve ismerik a magyar szót. A végtel-
lennek látszó alföld egyhangú róναςága, melynek csönd-
jét csak a gulya kolompja, vagy a magasban kóválygó
varjak káromása szakítja meg, — az a szemhatárig nyuló
síkság, melynek puha talajában ezer meg ezer holdnyi
területen kövér buza kalásza ingadoz, hol a földre hajló
égboltozat egy-egy tanvára, vagy karámra támaszkodik:
az az igazi magyar föld, ott hangzik a hamisítatlan mag-
yar szó. És ez a föld is a maga számára alakította át
lakóját; a forrón süttő nap szíjlaj kedélyt adott, a végtel-
len róναςág a szabadság mámoros szeretetét oltotta lel-
kébe. A magyar alföld legjellemzőbb tulajdonságai meg-
vannak a magyar emberben.

Igy alakította át a felvidék is a maga lakóit. Völ-
gyei elzártak, a szemhatár alig terjed néhány száz öltre,
a hegyi patakok minden kanyarulatánál újabb természeti
kép tárul a szem elé, a világosság onnan felülről száll
alá, hova a földi halandó imára kulesolt kézzel tekint
föl s a nap éltető sugaraiiban alig gyönyörködik napon-
ként tovább 5—6 óránál. A mi földi szépet a lélek ki-
van, minden szem előtt van; esörgedező patakok kristály
forrása, az ősfenyvesek sejtelmes suttogása, égből nyuló
sziklatömbök, az ősz Királyhegy hó-medáliai, merész
alakulatu hegyhasadékok az ő különleges gyönyörű havi-
si flórájukkal, vizesés, sziklakapu, káprázatos fényű jég-
barlang százezer köbméter meghaladó jégtömbjével . . .
egy szóval mindaz, a mit sem a nagy városok zajában,
sem az alföldön, sem az alacsony dombvidéken nem lel-
hetünk föl, itt egy rövid félnapos kirándulás alatt meg-
szemléltethető.

Molnár Feri olyan sokszor nála? Beszélget ugyan vele
is, de leginkább a feleségével tréfál. S aztán az a menyecske
olyan szívesen veszi a legény enyelgését! . . .

Kezdett a dolog mindinkább nem tetszeni András
gazdának. A legény mindgyakrabban ellátogatott hozzá-
juk s ha az egyik nap nem jött el, mintha az asszony
olykor izgatott, rosszkedvű lett volna . . . S különben is,
mintha az utóbbi időben Mari nem lett volna hozzá oly
gyöngéd, szerető, mint ezelőtt! . . .

Egy szó, mint száz, András gazdában fölébredt a
féltekenység démona.

Megpróbált ugyan vele küzdeni, de hasztalanul.
Higgadt, józan fövel akart gondolkodni. Elmondta magát
gyalázatosan, haszontalan, semmirekellő embernek, hogy
hütlennek hiszi azt az asszonyt, aki őt, a rideg, kedvet-
len embert elárasztotta szerelmével. Hiába! Megakarta
nyugtatóni magát, hogy hiszen úgy sem történhetik sem-
mi, mert mindig neje mellett van. Ez sem ért semmit.

Sőt úgy tűnt fel neki, mintha Mari minden szavá-
ban, minden tetteiben valami hamisság, mesterkélttség
lenne. S ha elgondolta, hogy ő már negyven éves,
felesége pedig legfeljebb husz, s hogy ő olyan sivár,
komoly, Molnár Ferke meg olyan tréfás, beszédos! . . .
És a falusiak mende-mondája. . . Meg hogy Ferke
a felesége sarkában lődörög! . . .

Az lett a vége, hogy András gazda elvesztette a
fejét. Kemény, hideg szóval illette mindig a remegő fehér-
cselédet s a legesekélyebb bibáért titotte-verte . . .

. . . Egy izben a szokottnál nyomottabb kedély-
hangulatban tért haza Farkas András. Késő este volt
már, mikor benyitott a sötét pitvarba és a sötétben úgy
rémlött előtte, mintha valami árnyat látott volna elsuhan-
ni maga mellett. . . Hirtelen hátrafordult és utána ka-
pott. . . Nem látott senkit.

De régi igazság, hogy elég a gyanúnak egy sze-
mernyi éltető anyag, hogy egy pillanat alatt toronymagús-

T Á R C Z A.

A nő.

— Balagner Viktor. —

A nő! — Hol van fenségebb földi lény?
Hol az övéhez fogható erény?
Szeretni és áldozni — ezt óhajtja,
Legyen barátó, hitves vagy anya;
S a férfinak valóban tétet hájtva
Igy kellene a nőhöz szólania:

„Tegnap még angyal voltál tiszta szárnyal,
Ma csak nő vagy belepve földi árnyal.
Szent oltárképét elvesztette lelked,
Mikor nekem adott a szerelem;
De kebelemben a gyönyört lehelted
S mennyországba varázslád tűzhelyem.

Neked köszönhetem lelkem nyugalmat,
Neked családom esendes birodalmát.
S boldogságán az áradó kebelnek
Ha olykor elmerengek édesen,
A szárnyakat, mik ég felé emelnek,
Te adtad lelkemnek, én hitvesem!

Mindezt viszonzanom mivel lehet?
Mit adhatok neked? — Az életemet?
A mennyit eddig áldoztál miattam.
Nem ér fel azzal semmi jutalom.
Mit adjak hát? — Ah! végre rájuttottam:
Szerelmedért tiéd — a fájdalom!

(Katalánból.)

Lotty Gábor.

Falusi történet

Irta: BARABÁS JÓZSEF.

Igazi parasztszépség volt a leány. Déleleg termete,
darázs dereka faluszerte ritkította páráját. Mikor vasárna-
ponkint megjelent suhogó szoknyájával, langos hajával a
tánczban, még a muzsika is elhallgatott; a cigányok is
őt nézték, a legények meg folyvást körülötte zsongtak-
bongtak, akár az illatos rózsa körül a pillangók.

S akire csak rávetette nagy, buzavirág-szeméit s
rámosolygott piczi, piros ajakával, annak csakugy repe-
sett a szíve örömben s meg nem állhatta, hogy vissza
ne mosolyogjon reá. Mikor pedig megkezdődött a táncz,
napestig ki se került a legények karjaiból.

Ugy esett, hogy a falu egyik jómódú gazdája, Far-
kas András rajtafelelte szemét a Maris domboru idomán
s megkérte a kezét. Farkas András nem volt már mai
gyerek: úgy a negyven év körül járhatott. Közönséges,
mindennapi alak volt, olyan, aminőt tuczatjával lehet ta-
lálni az emberek között s e mellett még szóltan, csak-
nem mogorva természetű.

Hogyan, hogyan nem, a szép Maris elfogadta a fe-
léje nyújtott kezét. Pár hét múlva megvolt a lakadalom
is és András gazda bevezette nejét a sötétzöld vadszöl-
vel körülfont, zsalugáteres ablaku lakásába.

Egyideig boldogan, megelégedetten éldegéltek, mig-
nem egyszer a faluban sugni-bugni kezdtek az emberek.
Hogy a menyecske, meg a szomszéd Molnárék Ferkéje
nem jóban török a fejüket. . . Violáné asszony meg hit-
tet is tett rá, hogy látta, mikor Molnár Ferke a kútnál
megesőkölte a Farkas András feleségét. . .

Eljutott a beszéd András gazda föléhez is. Eleinte
rá sem hallgatott.

— Mesebeszéd, lirim-lárum! — mondta rá. Hisz
mi mindent nem beszéltek ő róla is fiatal korában.

Később azonban feltűnt neki is, hogy mit keres

És a milyen e vidék, olyanok lakói; vendégszere-
tők, barátságosak az idegen embernek örülnek; kedélyök
mélabus, merengő, de mint hegyeik a drága érczet, úgy
rejtjék el keblök a nemesen érző szívet. A tizparancsolat
törvényeit sehol sem tartják meg oly pontossággal, mint
azok a szegény felvidéki parasztok, kik szénelgetéssel s
fuvározással tengetik életüket s minden jó adományt és
tökéletes ajándékot onnan felülről várnak. E népnek lel-
két még nem világította be a tudomány és műveltség
fáklyája s az egyetlen fény, mely keblök sötét éjjelére
hat, a hit világa, mely boldoggá teszi, ha ugyan bol-
doggá teheti, mert ennek a népnek alig nyújtott a ter-
mészet egyebet, mint követ, vizet s őserdőt, néhány med-
vével s egy farkassal. Buzája, bora nem terem,
ételét nem teheti izletesebbé kertjé veteménynyel s bár
szarvas-marhát tarthat annyit, a mennyi kövér havasi le-
gelőjén élér, a husra való csak sátorosünnepekre futja
ki. A megélhetés sürű gondolai nehéz munkába hajtják
fiatalját, vénjét, s hogy fogyatékos testi erejét pótolja s
borongó lelkének néhány derűs pillanatot szerezzen: né-
ha-néha leissza magát.

E népnek még lehetnek apostolai s úgy tetszik ne-
kem, hogy vannak is. Az az egyszerű görög katolikus
tanító, ki negyven évig volt egy oly községnek vezére,
mely közelebb fekszik az Isten zsámolyához, de minden
más egyébtől messze esik, ki a hazaszeretet bibliájával
kezdte, a reá bízott nyájának igazi lelki gondozója volt,
munkásságának egészében s azokat az eredményeket te-
kintve, melyeket felmutatott, úgy tűnik fel előttem, mint
egy apostol, ki az égiekől nyert megbízatása folytán el-
ment a sadduceusok közé, hogy a hazaszeretet igéit hir-
desse. Az a nagy szellemi intelligenciával megáldott
hercegi tisztikár, mely e páfrányos pátriában jóformán
a száműzetés kenyerét eszi, a misszionáriusok szerepét
viszi, midőn szívének, lelkének minden hajlandóságával
arra törekszik, hogy naponként legalább egy lelket nyer-
jen meg a magyarok istenének szentegyházába.

Saulusból Paulus lett, hogy a szentek közé avatás-
sék. Tessék valakinek megpróbálni azt, amit Lázár Gábor
uram tett s azután büszkélkedjék hazafiságával. Nem
tulott egy szót sem magyarul s megtanulta ezt a mi
szép nyelvünket akkor, mikor tilos volt a magyar szó,
— mikor pedig a magyar hazafiságot nyugodó beklők
szétpattantak, megtanította rá gyermekeit, tanítványait s
lassanként az egész falut. Nem kereste a kitüntetését,
de hazafias munkálkodását észrevették s elismerésül egy
csillogó keresztet kapott. Most boldog, — mert van egy
keresztje, háromszáz forint fizetése s egy babérszörűje.
Vagy tessék valakinek megpróbálni azt, amit az a her-
cegi tisztikár próbált meg Elvonulni évek hosszú so-
rára a világ zajától az őserdők rejteteibe, hol a tél
hat hónapig tart, le s föl járni a sziklás erdei utakon,
harangolni az irtványok között s aztán kifáradva testben,
lélekben, hazamenni s otthon ölbekapni a család egy-két
éves csemetéit s velők gyagyogni, dalolni, hogy önmaguk-
tól halljanak magyarul szót, magyar nótát s erre taníthas-
sák meg először gyermekeiket is. Tessék ezt megpró-
bálni nekünk, akiknek hazafiságát soha senki sem tette
próbára.

Vajjon indokolt-e a mi büszkeségünk, vajjon joga-
san dicsekszünk-e...?

Uram, uram, Mihalik Dezső uram! Nem ok nélkül
adta ön azt a koszorút annak a szegény tanítónak. Arról
a babérszörűről fény sugárzik azokra is a kik adták.
A királyi kegynek Vernárra röpülő sugara, mely az ál-
dásos munkában meggörnyedt derekat kiegyenesítette,
méltó pendentja annak a negyven esztendőnek, melyet
a végzet egy apostoli hivatás betöltésére kiszabott; az a
babérszörű pedig, melyet ön átnyújtott, köszönete és
hálája mindazoknak, kik a hazafias munkásságban meg-
őszült tanító érdemeinek tanúi voltak, melynek az adott
különös becsét, hogy melegen érző szívekből sarjadt ki.

Törpe minden, mi nem az erény földjéből nő.
Ha még egyszer oda kerül ön arra a csodás vidék-
re, mely abban gazdag, a miben a mi kincses vidékünk
legszegényebb, mondja meg ott mindazoknak, a kiket
illet, hogy ahhoz a babérszörűhöz lelkünk nemese-
relmeivel mi is hozzájárulunk — s az elismerésnek újabb
koszoruját nyújtjuk azoknak is, kik a vernári apostolról
oly lélekemelő módon emlékeztek meg, mert amit ők a
magyar haza érdekében tettek, az erény földjéből sar-
jadzott ki.

Ezt akartam önnek megmondani, még ott az ün-
nepély színhelyén, de nem volt rá alkalmam, — aztán

ságu fa váljék belőle. Ugy volt ez Farkas Andrásnál is.
Összes vére a fejébe szökött... szörnyű haragra lobbant.
Ésköt mert volna tenni rá, hogy az az árnyék a Molnár
Ferde árnya volt!...

Dühösen rohant a szobája felé s öklének egy esa-
pásával kivágta az ajtót.

Ott ült a felesége az asztal mellett egymagában s
kötögetett. Olyan volt fehér ártatlan arcával, mint egy
szent kép. Mikor meglátta férje lángborult arcát, ijed-
ten szökött fel:

— Mi a bajod Andris?
... Egy ideig vizsga szemekkel méregette nejt
András gazda, aztán ráírván:

— Ki volt itt?!

— Hát ugyan ki lett volna? ... Senki!

Tiszta, csengő volt a hangja, nyugodt a tekintete.
De András gazda előtt elhomályosult minden.

— Hazudsz! ordította félőrülten s nekirohanván ré-
mülten hátráló feleségének, megragadta torkát, letépete
a földre. Mikor aztán kifáradt a keze a sok ütéstől, fel-
kelt, ott hagyta az asszonyt és szótlanul megindult.

Künn csillagos volt az ég, ragyogó a hold, mikor
András a kocsimába lépett. Benn bor és pálinka-gőzök-
kel terhelt szivarfüst imbolygott szerte a fülledt légben.

András gazda oda ült az egyik sötét sarokba az
asztal mellé s bujában könyökére hajtván a fejét, elgon-
dolkozott... Csak akkor riadt föl, mikor a másik asz-
talnál folkiáltott egy legény:

— Kutya szerencséje van ennek a Ferkének! Már
vagy egy ötösömet vitte el!

— Nekem is annyiban van! — morgott egy másik.

Szívének elfojtott keserűségével nézet körül az ivó-
ban András gazda. Az átlételes saroknál kártyázott négy
ingujjra vetkőzött parasztleány. Előttük egész csapat
kiürített boros üveg állott. A kártya ép a Molnár Ferde

a Királyhegy tövében, a pompás vadászkastélyban, a jég-
barlangban annyira belemerült lelkem a fenséges termé-
szet csodálatába, hogy csak itthon jutott az eszembe az,
amit még ott kellett volna elmondanom.

Azért imhol megy az epistola a verrári kirándulás
emlékére egy önnek szóló meleg üdvözléssel.

Dr. Veres Samu.

Fehér-Kereszt.

Folyó hó 15-én Rimaszombat felett a Fehér-Kereszt-
egyesület jelvénye ragyogott.

Szép, lélekemelő nap volt ez a humanizmus bara-
tainak, kik reggel összejöttek, hogy a nemes zászló alatt
komoly munkát végezzenek, délután pedig a Fehér-Ker-
esztes zászló alá vonzódták a megye és székvárosának
közönségét, hogy mulassanak és a mellett a jótékony-
ságnak áldozzanak. Egy egész nap szentelve a nemes
szellemeink. — Délelőtt folyt le

a közgyűlés.

A rendkívüli módon látogatott közgyűlésen ott vol-
tak a sokak között: Bornemisza Lászlóné elnökne Hámos
László elnök és bájos neje, Kern Adolfné alelnökne,
Eperjessy József pénztárnok, Dr. Szeless Ödön titkár,
Hámos Zoltanné, Vozáry Györgyné, Molnár Józsefné,
Eibey Aranka, Marikovsky Emma, Baksay István és
neje, Kubinyi Bertalané, Lengyel Györgyné, Cseh Ist-
váné, Medveczky Sándorné, Stolec Mártonné, Marton
Jánosné, Szabó György polgármester, Cziner Miksáné,
Bodor Ármunné, Frank Adolfné, Vajda Péterné, Schweitzer
Dávidné Dr. Szabó Mihály s mások

Bornemisza Lászlóné elnökne lendületes emelke-
dett szép szavakban nyitja meg a gyűlést, majd Hámos
László elnöknek adja át a szót, aki valóban apróra ki-
terjedő programot ad a Fehér-Kereszt gömörmezei
fiókjának jövőbeli munkatervéről, s kivált a gyermek-
menház megalapításának feltételeiről; a remélhető ség-
lyekről, kivált pedig az államegély módjáról és össze-
géről. Ezen utóbbi tekintetben azt az előterjesztést teszi,
miserint kilitásba helyeztetett, hogy a jövő évi állami
sorsjáték nyeremény jutalékából a fiók is tetemes támo-
gatásban fog részesülni. Kifejti különösen a Fehér-Kereszt
misszióját a nemzeti ügy terén, és az államegélyt e
szempontból is biztosítva látja. — Szép szavakban ese-
teli a növekedéshez való viszonyt, majd felkéri a titkárt,
hogy az évi jelentést terjessze be.

Dr. Szeless Ödön a következő évi jelentést terjess-
zette elő:

Igen tisztelt közgyűlés!

Egyesületünk elnöksége a lefolyt évről a következő
jelentést terjeszti be:

A második közgyűlést tartja egyesületünk, ami
annyit jelent, hogy 2-ik éve annak, hogy a „Fehér-
kereszt“-es zászlót a humanus emberszeretet, a nemes
gyermekvédelem, magasabb társadalmi erkölcsi érdekében
vármegyénk védbástyáira, városunk falaira is maradó
jelvényül kitűztük.

A nemes jelvény a benne rejlő erkölcsi erővel hó-
ditott nemesek az első évben az újság ingerével, hanem
társadalmunknak állandó jellegű és mélyen átértett szük-
ségletévé lett az egylet, a második évben
is gyarapodott anyagi és erkölcsi erőben.

Működésünk az elmúlt évben még mindég a törek-
vések körében mozgott, oda igyekezvén hatni a vezet-
őség, hogy a humanus cél minél általánosabb felkaro-
lásban részesüljön, hogy így oly alapokat nyerjen, a me-
lyeken biztosan és biztatón indulhat egy szép jövőt
ígérő tényleges működés terére.

E cél érdekében egész vármegyénkben folytak a
gyűjtések, a melyek mind a legszebb eredménynyel jártak,
ugy hogy rövid idő alatt egyletünk oly szép eredményt
mutathat fel vagyongyűjtésben, hogy méltán elismeréssel
adózhatik azoknak, kik bőkezűségükkel a sikert így elő-
mozdították.

Sikereinkből ki nem zárhatjuk ama társadalmi moz-
zanatokat sem, amelyek révén szintén nagyobb erkölcsi
és anyagi előnyöket vívtunk ki egyletünk részére.

A legszebb siker övezte teli mulatságunkat, mely
elősegítette a „Fehér-Kereszt“ zászlójának népszerű,
diadalmos lobogását és szép anyagi siker elérését.

Ezt fogja eredményezni előreláthatóan mai közgyű-
lésünk napján megtartandó nyári táncmulatság is.

kezén forgott. Vigan, csillogó szemmel kevert, osztott a
legény s aztán besöpörte a pénzt.

— No, ez már mégis sok! Két órája, hogy játszunk
s még csak egy nyomorult játékot se nyerhettem ettől a
Ferkétől!

— Haj! Aki nem tud arabusul, az ne beszéljen
arabusul, aki nem tud kártyázni, az ne fogjon kártyát a
kezébe! — nevetett Molnár Ferde.

... Hanem az a két óra, amit előbb az a paraszt-
legény véletlenül kiejtett a száján, megakasztotta Farkas
Andrást

— Hogyan? Ferde két óra óta játszik itt a kores-
mában!?! ... Hát akkor?! ... Borzasztó! Hiszen akkor
az az asszony ártatlan!...

Hirtelen elsápadt s homlokán hideg veríték gyön-
gyözött... Aztán fölemelkedett az asztal mellől s tánto-
rogó léptekkel megindult. Egyében zürzavaros gondola-
tok kergettek egymást... Eleinte azt se tudta, havá
megy, csak ment, amerre a lábai vitték.

Mikor a falu egyetlen nagyobb kereskedése elé ért,
mintha egyszerre elhatározta volna magát. Befordult a
boltba s vett sok mindenféle drága nyálánságot, mire
azelőtt egy krajcárt sem adott volna ki, de amit a fe-
lesége nagyon szeretett. Zsebre dugta a portékát s meg-
indult hazafelé.

Még mindig szivszorulva, lehütötten lépdelt. No,
de majd megbékíti otthon az asszonyt! Elnevezi czuk-
rosának, aranyosának, megsimogatja, ölelgeti s megfo-
gadja, hogy egy szóval se vét többet ellene, s aztán, ha
már megbékült, kiveszi zsebéből az édességeket, oda-
rakja a felesége ölébe... És aztán majd ismét visszajön-
nek a régi, boldog idők!...

András gazda szívét összefacsarta a boldogság s
megindultak szeméből a meghatottság könnyei. Nem,
az ő felesége, az ő aranyos, drága kis felesége nem rossz

A sikeres munka útja elvezette egyesületünk választ-
mányát az igazi célhoz, a gyermekvédelem céljaira
szolgáló állandó otthon megalkotásához.

A cél magában rejtjék az alkotáshoz szükséges in-
dító rugók erejét, és egyletünk választmánya az elnök-
séggel egész odaadással lépett a kérdés megoldásának
útjára

Utthont teremteni a kisdedeknek, árváknak és véd-
telen leleneknek. Van-e érző emberi szív, amely e szent
cél érdekében lelkesen, odaadó buzgalommal ne szen-
telné oda érzelmeit, van-e tetterő, amely e szent cél ér-
dekében nehézségeket ösmertjen?!

Egyesületünk sem ösmert akadályokat és a tettek
mezejére lépett!

Legutóbbi választmányi ülésünkön határozatba ment,
hogy vagy építünk egy állandó otthont, vagy e célra
egy épületet megszerzünk. E határozat alapjául szolgált
Rimaszombati városnak azon nemeslelkű elhatározása is,
hogy az építésre telket ad, esetleg a telek beszerzésére
1000 frtot ajánl fel, — vagy végre a „Gondúzó“-nek azt
a részét, a hol a faragó-iskola volt, az egylet céljaira
viszterher nélkül átengedi.

A kérdés tanulmányozása és egy javaslat kidolgo-
zása végett Bornemisza Lászlóné elnökne vezetésével
kiküldetett egy bizottság, a mely Szabó György rima-
szombati polgármester ural karöltve járt el.

A bizottság mindenekelőtt megvizsgálta Tamásfalán
a volt faragászati iskolát. Alapos vizsgálat után ezen épü-
letet a gyermekmenház céljaira teljesen alkalmasnak
találta.

Ezt a közgyűlésnek is ezennel bejelenti, és kikéri
a felhatalmazást a bizottság, a további teendők megté-
telére.

Ki kell e helyütt emelnünk, hogy a Rimaszombati és
Vidéke jótékony növegyesület teljesen méltányolta eddig
is azon erkölcsi igazságot, a mely az erők helyes egye-
sítésében rejlik.

Egyletünk a növegyelettel karöltve kívánt eljárni, és
tartozunk a növegyeletnek azon elismeréssel, hogy helyesen
fogta fel, hogy a mit külön-külön alig volnánk képesek
megteremteni, azt egyesült erővel a legszebb sikerrel al-
kothatjuk meg.

Igy jutottunk el azon közeli időponthoz, a midőn
gyermekmenházunk berendezéséről és fenntartásáról kell
gondoskodnunk.

Bátran mehetünk a nemes cél felé, bátran nézhe-
tünk a fenyegető nehézségek elé, mert századvégünk bár-
mennyire is legyen elhalmozva az anyagiasság vadjával,
viszont alig érzett egy társadalom melegebb részvétel a
humanizmus alkotásai iránt, a melyek között bizonyára
első helyen áll, kivált nekünk magyaroknak az ember
védelme az elhagyott gyermekeknek nyújtott menedé-
kek által.

Ezen ép úgy humanus, mint hazafias cél felkaro-
lására most már közgyűlésünket kérjük fel, hogy innen
vigye szét a szent jelszót a társadalom minden rétegébe,
hogy a nemes felbuzdulás alkotó alapjain emelkedhessék
fel egyletünk végeztelje, a gyermekmenház.

Méltóztassék az elnökség e jelentését tudomásul
venni, a mely a zajtalan munka eredményeiről kíván
beszámolni.

A mi kötelességünk a munka, az önök joga e felett
ítéletet mondani.

Az éljenzéssel fogadott jelentés után Baksay Ist-
ván kijelenti, miserint egyetért a jelentés intencióival,
és a „Fehér kereszt“ és a növegyelet egyesülését helyesli
egy közös célra.

Hámos László egy közös bizottság kiküldését in-
dítványozza, a mely hivatva lesz a gyermekmenház meg-
valósítása érdekében a részleges munkatervet kidolgozni.

Együttal indítványozza, hogy a város kerestessék
meg egy kérvénynyel, miserint a Fehér-Kereszt egye-
sület céljaira engedje át a régi faragászati iskolát, a mi
lelkesezettel fogadtattott.

Elhatározottattott, hogy a pénzügyminiszteriumhoz
egy közös kérvény intéztetik az államegély iránt.

A vármegye az általa felajánlott évi 100 frt kiutal-
ványozása iránt megkerestetni fog.

Ezután az egyleti alapszabályok jöttek tárgyalás alá,
a melyeket Dr. Szeless Ödön titkár terjesztett be.

Hámos László főispán elnök által vezetett alapos
vita után azok megállapítván, a kiegészítő választások
is megejtettek, föllenőrré és a számvizsgáló bizottság

asszony, nem! Hogy is hihette el ő azt felőle?!... No,
de majd másképp lesz ezután minden!

S úgy örült, úgy vigadott annak, hogy a felesége
nem játszotta el becsületét! Szeretett volna a feje tetejére
állni örömeiben, a szíve meg majd hogy ki nem ugrott
a helyéből... Meggyorsította lépteit, alig várta, hogy
haza jusson s mégis mikor a háza elé ért, valami ide-
ges izgatottság vett rajta erőt.

Félénken lépett az ajtó elé s megkopogtatta...
Nem hallatszott semmi.

Egy darabig még várt, aztán kopogott még egy-
szer, kétszer, háromszor, mindig erősebben.

Mindhiába! Semmi, egy mozcsezanás, egy lehellet
se hangzott odabenn s az ajtó csak nem nyílt föl. Ki
akarta nyitni. Be volt zárva

Főnn a holdat éppen akkor takarta el egy piszkos
színű felhő. Sötét lett. A metsző, hűvös szél meg olyan
furesán süvöltött, mintha kacagott volna András gazda
fülébe, mikor tovasurrant.

Farkas András urának a hátát borzongatta vala-
mi. Rosszat sejtett. Neki esett az ajtónak s mind a két
kezével döngetni kezdte.

És az ajtó erre is zárva maradt.

András gazda előtt már forgott a világ. Az őrtület
erejével feszítette az egyik vállát az ajtónak. Egyet recs-
esent, kettőt roppant a rozoga alkotmány s beomlott.

Farkas András beugrott a szobába. A rémülettől
meggyökerezve állt meg.

Ott feküdt a felesége, a szép Maris a földön sa-
padtan, meghalva... Szegénynek a szíve meghasadt
fájdalmában.

András gazda a kétségbeesés rémületével arcán,
odavánszorgott felesége holtteteme fölé és őrvjögő sírás-
ra fakadt.

elnöké Molnár József, számvizsgálók Kern Adolfné, Marton János és Frank Adolfné választottak meg.

Dr. Szeless Ödön lelkes szavakban emelte ki, hogy az eddigi siker Bornemisza Lászlóné elnök és Hámos László elnök buzgalmanak köszönhető, indítványára a közgyűlés nekik jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

A közgyűlés emelkedett szellemet oszlott szét az- zal a tudattal, hogy a gyermekmenház folyó évi október 1-én megnyílik.

Táncmulatság.

A „Fehér-Kereszt-egyesület” folyó hó 15-én d. u. tartotta nyári mulatságát a városkert új nyári fedett táncz helyiségében. A fehér-keresztes zászló valóban ritka szép közönséget vonzott a városkertbe. Megjelent ott az egész városi intelligencia élén Szabó György polgármester úrral, ott volt a vármegyei közönség színe-virága Hámos László és neje ő méltóságai és Bornemisza László és neje ő nagyságai élén. Valóban régen volt alkalomunk olyan szép nagy hölgyközönséget együtt látni, a melynek soraiban a bűbajos női szépségek egész hosszú sorát jegyezhetnénk fel, de tudósítunk is úgy el- bővülte a szép kép, hogy a sok meglepetéstől nem tudott pontos névsort összeállítani. — Tánczosban ugyan egy kis hiány volt, s városi ifjúságunk néhány tagját sajna- lattal nélkülöztük a szép mulatságban, de azért a jelen voltak pompásan mulattak, mit fokozott az is, hogy a mulatság az új fedett táncz helyiségben folyt le, a mely ezen alkalommal nyílt meg ünnepélyesen, bár tagadhat-atlanul nem minden küzdelem nélkül. A helyiség szép és impozáns, tágas, úgy hogy a legnagyobb társaságokat is könnyen képes befogadni. Este fényesen ki volt világítva a terem és környéke, úgy hogy valóságos fővárosi képet nyújtott a helyiség hullámozó szép közönségével és tánczoló páraival a fényes kertben. A környezetben pedig az emberek száza bámulta a szép társaságot. A sikerült fényes mulatság a hajnali órákban ért véget és méltó megnyitással szolgált az új helyiségnek.

Értesítés és meghívás!

A rimaszombati községi elemi fiúiskolában az 1896/7-dik tanévet bezáró *nyilvános vizsgák* a folyó évi június hó 14-től 23-ig, a következő sorrendben fognak megtartatni:

Hétfőn, június hó 14-ikén, délelőtt 10—11-ig: a róm. kath. vallású növendékek hit- és erkölcs-tan vizsgája a III-ik osztály tantermében.

Csütörtökön június hó 17-én d. e. 9—10-ig: az izr. vallású növendékek hit- és erkölcs-tan vizsgája a II-ik oszt. tantermében.

Szombaton, június hó 19-én, d. u. 3—4-ig: a ker- tészettől, — 4—5-ig a tornából a községi el. fiúiskola udvarán.

Vasárnap, június hó 20-án d. e. az illető hitfele- kezeti templomban: az ev. ref. és ág. hitv. ev. növendé- kek hit- és erkölcs-tan vizsgája.

Hétfőn, jun. hó 21-én d. e. 8—10-ig: az I. osztály. d. u. 2—4-ig: a II. osztály.

Kedden, jun. hó 22-én d. e. 8—11-ig: a III. oszt., d. u. 2—5-ig: a IV. oszt.,

Szerdán, jun. hó 23-án d. e. 8—11-ig az V—VI-ik osztály vizsgái minden tantárgyból.

Szerdán, jun. hó 23-án d. u. a tanév berekesztése és a bizonyítványok kiosztása.

Csütörtökön, jun. hó 24-én d. e. 9 órakor magán- vizsgák.

A vizsgák nyilvánosak, melyekre a mélyen tisztelt szülőket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja Rimaszombat, 1897. június hó 12-én

az igazgatóság.

Értesítés és meghívás.

A rimaszombati iparos-tanórziskolában az 1896/7-ik tanévet bezáró *nyilvános vizsgák*, kapcsolatosan az *iparos- tanoncz munkaküldetéssel*, f. évi június hó 20-án, d. u. 2 óráig 5-ig a közs. elemi fiúiskola tantermében fog- nak megtartatni, melyekre az érdeklődő m. t. közönséget tisztelettel meghívja

Rimaszombat, 1897. június hó 12-én

az igazgatóság.

Értesítés és meghívás.

A rimaszombati községi polgári és elemi leányis- kolák vizsgái a jelen iskolai évben következőképen tar- tatkak meg: Június 18-án, pénteken a róm. kath. növendé- kek vallás-vizsgája. — Június 19-én, szombaton d. u. 3—4-ig francia nyelv, 4—5-ig tornavizsga. — Június 20-án d. e. az evang. ref. és az ág. evang. növendékek vallás-vizsgája saját templomaikban.

Június 21-én, hétfőn d. e. 8—11-ig az I. polg. o. d. u. 2—5-ig a II. " "

" 22-én, kedden d. e. 8—11-ig a III. " "

" 23-án, szerdán d. e. 8—11-ig a IV. " "

" d. u. 3 órakor a polgári is- kola záró-ünnepélye s a bizonyítványok kiosztása.

Jun. 24. d. e. 8—11-ig az I. elemi leány-osztály; d. u. 2—5-ig a II. elemi leány-osztály;

Jun. 15. d. e. 8—11-ig a III. elemi leány-osztály; d. u. 2—5-ig a IV. el. leány-o. vizsgája.

Jun. 26-án a polgári és elemi leány-iskolában magánvizsgálatok tartatnak.

A kitűzött nyilvános vizsgálatokra a t. szülőket, tanügybarátokat s érdeklődő közönséget tisztelettel meg- hívja — Rimaszombat, 1897. június 12-én

az igazgatóság.

Hírek és vegyesek.

Elmaradt jubileumi ünnepély. Öt évvel ez- előtt néhány sorban megemlékeztünk azon férfiról, ki városunk képviselő-testülete élén ma már a harminczadik évfordulóját érte meg azon napnak, melyen őt a közbi- zalom és szeretet először választotta meg polgármesterré. Teljes elismeréssel adózunk e város polgári elemének figyelméért, hogy szerény felszólalásunkat megjegyezve, maga részéről mindent elkövetett arra nézve, hogy az első sorban hivatott körök mulasztását jóvá tegye egy nagyobb szabású közünnepeléssel, melyen a harmincz éven át buzgón és lelkiismeretesen működött tisztviselő iránti közbeesülés ünnepélyesen és nyilvánosan is megnyilat-

kozhatott volna. — Ez ünnepelés elmaradt; — elmaradt — amint értesülünk — épen azon férfiu határozott ki- vánása folytán, ki az ilyen kitüntetést is megérdemelte polgártársaitól. Szerénység vagy más ok eredményének tulajdonítható e polgármesterünk emez elhatározása? nem kutatjuk; hirlapirói kedves kötelességünknek tartjuk azon- ban magunk és mindazok részéről, kik *Szabó György* polgármester hosszas közszolgálatának sikereit őszintén méltányolják, melegen üdvözölni őt ez alkalommal is, szívből kívánva: miszerint a gondviselés tartsa meg őt városunk közérdekei számára még hosszú időn át azon helyen, hol a polgári és hazafiai kötelességek híven tel- jesítésének tudatából merített erővel munkálkodva, mind- nyajunk haláljára érdemessé tette magát.

Püspöki beiktatás. *Dr. Ivankovits János* roz- snyói püspök f. hó 19—20-ikán tartandó installációján rendezendő ünnepélyek rendkívül fényesnek ígérkeznek. A fogadtatás maga is impozáns lesz, s az új püspökül a küldöttségek egész sora fog tisztelni. — Az ünne- pélyes beiktatásra városunkból is sokan készülnek, s a vármegye nagy deputációja a főispán és alispán vezetése alatt szombaton megy Rozsnyóra.

Doktorrá avatások. Mult szombaton Buda- pesten két városunkbeli tudort promoveáltak az egyete- men. Az egyik *Csesznek Pál* orvosdoktor, ki egyetemi tanulmányait sikeresen befejezte, a szigorlatokat letette, s most megkapta az orvosi diplomát. A derek, törekvő fiat- tal ember bizonyára megfogja állani helyét a nehéz gö- röngyös pályán. — A másik *Valentinyi Dezső* bölcsész doktor, a helybeli főgimnázium egyik jeles tanára, kinek alapos tanulmánya valló s nagy gondnal kidolgozott tudori értekezését elfogadták a doktorrá avatás alapjául. Mindkét fiatal doktort a sok ismerős és jó barát szívél- yesen üdvözölte a promóciói nevezetes alkalmából.

Előléptetés. *Bodor Ármin* okleveles kir. mérnök, a helybeli államépítészeti hivatal egyik kiváló mérnöke — mint a hivatalos lapban olvassuk, a X-ik fizetési rang- fokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osz- tályába léptetett elő.

Bankmegnyitás. A „Gömörmegyei Takaré- pészár és Hitelbank” folyó hó 14-én lett az igazgatóság által ünnepélyesen megnyitva; az ünnepélyes megnyitá- nál *Stolcz Márton* igazgatósági tag elnökelt, ki mellet a jegyzőkönyvet *Dr. Szeless Ödön* ügyvéd vezette. Ott voltak még *Dr. Fodor Béla*, *Ragályi Géza*, *Molnár Lajos*, *Kalocsay Gyula*, *Kohn Sámuel*, *Dr. Cziner Miksa*, *Jellinek Bertalan*, *Benyo László* igazgatósági tagok. Az ünnepélyes megnyitás után az intézet a közforgalomnak azonnal átadott. az igazgatóság megkezdte a bírálat- ot és a forgalom csakhamar szépen megindult, már az első napon is nagy számban jelentkezén a betevők, ami a fokozott bizalom jele az új intézet iránt. A legszebb siker koronázza az alapítók munkáját, amely két hónap alatt hozta össze ezt az újabb nagyobb pénzintézetet. — Folyó hó 15-én *Hámos László* főispán ömeltósága fel- használta itt tartózkodását arra is, hogy ezen újabb in- tézményről beható tudomást szerezzen. E célból meglát- ogatta a pénzintézetet, ahol a tisztikar ünnepélyesen fo- gadta a nem is várt látogatást és apróra megmutatta a főispán urnak az összes helyiségeket, a biztonsági intéz- kedéseket, a hatalmas vas-szekrényeket stb. A főispán ur teljes elismerését fejezte ki a látottak felett, mit öröm- mel vettek tudomásul széles körben.

Ujtás a távirtdahivatalban. Ismét az elis- merés meleg hangján kell megemlékeznünk a helybeli posta- és távirtdahivatal főnökéről *Ternyey János*ról, ki lépten-nyomon tanúságot tesz arról, mennyire szívén vi- seli a közönség érdekeit s valóban régen érzett hiányok pótlásával igyekszik tökéletesíteni a posta- és távirtdaszol- gálatot is, nekünk pedig igen előnyös újításokról gondos- kodik. Most vesszük a következő értesítést: „A kassai posta és távirtda igazgatóság 6258. számú rendeletével a helyi posta-hivatalnál a *távirtdaszolgálatot teljes nappali, azaz reggel 7 óráig este 9 óráig szakadatlan tartó szolgálattá változtatta át*, minek folytán a táviratok reg- gel 7 óráig este 9 óráig folyton felvétetnek és az érke- zettek kézbesítetnek. Ezen változás a postaszolgálat tar- tamát nem érinti.”

Gazdag éremtárlatát állította ki Fűredi Ró- bert jeles magyar archaeologus és történész e hó 9-én a főgymnasium tornacsarnokában, hogy a tanuló ifjúsággal szakszerűen magyarázó előadása kíséretében megismer- tesse a classikus ó-kor, valamint a közép- és új-kor arany-, ezüst-, bronz-, réz- és papirpénzeit s érmeit. Igaz- zán lelkesítő volt töle hallani azon érdekes történelmi adatok fejtegetését, melyeket előadásában az egyes érme- k bemutatásához fűzött. Célja: hogy az ifjúságban ezen ismertetés által lelkesedést költson a történelem tanulása, s érdeklődést az érem-gyűjtés iránt. A hazai csoportból páratlan s oly rendszeres gyűjtemény ez, mely magában foglalja a pogánykoron kívül Szent-Istvántól kezdve, a vegyes házakból származott királyok alatt, sőt I Ferdi- nándtól maig forgalomban volt pénzek teljes fokozatát; hazánkat érdeklő hirneves személyek és városok emlé- kéit. Kiemelendő az erdélyi fejedelemség — hazánkban egyedüli — chronologizált arany- és ezüstgyűjteménye, valamint az ó-kori talentum, arany- és ezüst csavarsúly- pénz, a görög és római köztársaság, a római Caesarsok s a legrövidebben uralkodók érmeinek páratlan gyűjtemé- nye. Be akarja e nagyértékű gyűjteményt mutatni Ma- gyarország összes közép és felsőbb tanintézetének, hogy aztán Párisban közszemlére bocsássa. Kár, hogy e kin- cseket a nagyközönség nem szemlélhetné; a nemes és ön- zetlen gondolkozásu tulajdonos azonban — saját nyilat- kozata szerint — gyűjteményét nem tekinti jövedelmi forrásnak. Korunkban ez nagy ritkaság!

Ipartestületi mulatság. A helybeli általános ipartestület fiatalága mult vasárnap szépen sikerült, ke- délyes mulatságot rendezett a Széchenyi-kertben, mely- nek alléi között visszhangzott a jókedv, vig cigányze- ne és néta a késő éjjeli órákig.

Tornaverseny. A rimaszombati egy. prot fő- gimnázium tanuló ifjúsága június hó 13-án tartotta meg versenyekkel egybekötött tornavizsgáját a vásártéren, melyet előkelő nagy közönség nézett végig. Az ünnepély d. u. 5 órakor az összes résztvevő tornászok felvonulásával vette kezdetét. A tömeggyakorlatok közül a két fűzér

igen sikerült mutatvány volt, melyek közül a Rákóczy- indulóra szóló kecskeméti kerületi versenyen is bemu- tatnak tornászaink. Az egyes versenyekben elért eredmé- nyek igen meglepték a jelenvoltagekat; különösen a IV-ik osztály magasugrás versenyében elért eredmény (150 cm.). Igen sikerültek az I—II. osztály nyújtó-gyakorlatai is, s a közönségnek alkalma volt láthatni a fokozatos tanítás által elért szép eredményt — A Kecskeméten versenyző nyújtó tornászok szintén bemutatták verseny-gyakorlatai- kat, s a ritka szép testtartással véghez vitt gyakorlatok azon reménnyel töltönek el bennünket, hogy Kecse- méten is meg fogják állni helyüket — Az egyes ver- senyekben elért eredmények a következők: Az I-ső osztály versenyfutásában első lett Nagy Imre, második Ujágh Béla. A második csoportban első lett Palkovics Pál, második Knöpfler Viktor. Az I-ső osztály magasugrás-versenyében első lett Knöpfler Viktor, 125 centiméter, második Pósa Béla 120 cm. — A II-ik osztály verseny-futásában első lett Kovács Géza, 2-dik Darvas Pál. A második csoportban első Záborszky Kál- mán, 2-ik Angyal István, a magas-ugrás versenyében első lett 135 cm. átugrásával Barthó István, második Angyal István, A III-ik osztály verseny-futásában első lett Banczik Pál, 2-ik Ternyei Miklós. A III—IV. osz- tály magasugrásában első lett 150 cm. át-ugrásával Katona Kálmán, 2-ik Kohn Ignác (150). — Az V. oszt. verseny-futásában, holt versenyben, 19 mp. alatt (150 méter) első lettek Sztraka G. János és Katona Kálmán. A VI. oszt. ból futásban első lett 18³/₄ mp. alatt Dubois J. A VII. és VIII. oszt. 200 méteres futó versenyben első lett Makray Aladár (27 mp. alatt), 2-ik Szabó Lajos, 3-ik Horváth Elemér. A magas-ugrásban elért eredmények: Sztraka G. János V. o. 155 cm., Holles Béla VI. o. 165 cm., Pósa Péter VI. o. 160 cm. Földről: Szabó Lajos VII. 145 cm., Iványi István 140 cm. Súlydobásban első lett Fazekas János, 2-ik György György, 3-ik Vaka József, 4-ik Jamriska János. A többi jelzett versenyek az idő rövidsége miatt elmaradtak, s az ünnepély ³/₄ 8 óráig tartott.

A „Vasárnapi Lapok” minden egyes számá- val érdemesebb teszi magát a művelt magyar közönség meleg pártfogására. A „Vasárnapi Lapok” olyan diszes szépirodalmi lap, mely minden szálon asztalra beválik. Gyönyörű pünkösdi száma után épen olyan szép ez a mostani, 11-ik száma is, melynek tartalma a következő: A kenyér, — vai-tól. — Akácvirág, költemény, Erdélyi Zoltántól — Könyv és mosoly, regény, Beniczky-Bajza Lenkétől. — Nagymamák, Sz. L-től. — Jeruzsálemi képek — Délbáb, költemény, Pásztor Árpádtól. — A férfidivatról D'Artagnontól. — A központi vásáresarnok. — Wolter Sarolta. — Fróf Csáky Albin. — Bíró Nop- esa Elek. — Káldy Gyula. — Régi hajlék, költemény. Varsányi Gyulától. — Az asszony, Mészáros Sándortól, — A brüsszeli kiállítás, S. Szirmay Zsigmondtól. — Pallik Béla, Somfai Jánostól. — Komáromi Mariska. — A felvidéki néphimnuszok, dr. Pechany Adolftól. — Éva fordította: Huszár Miklós. — Nemzetközi forgalom Magyarországon, Vándortól. — Hajós nyelv, Kiszely Róbertől. — Vasárnapról-vasárnapra, Garabonciástól. — A párhaj törvénykönyve, Pekár Gyulától. — Irodalom. — Zene. — Kinevezések. — Hymen. — Szerk. úrletek. — Képei szinte meglepően szépek: Wolter Sarolta. — Erdélyi Zoltán. — Nagymamák, (3 képpel.) — A köz- ponti vásáresarnok. — Baró Nopesa Elek. — Káldy Gyula. — Komáromi Mariska (2 képpel.) — Mahunka Béla, a brüsszeli kiállítás magyar osztályának irodáigaz- gatója. — A brüsszeli nemzetközi kiállítás magyar osz- tályának bejárata. — Pallik Béla. — Kosok az akolban. — Dr. Návay Gyula. — A borkóstoló terem a brüsszeli nemzetközi kiállítás magyar osztályában. — Halak, Nagy Ignác festménye. — A budapesti önkéntes tűzoltók diszgyakorlata a Károlykaszárnyában. — Corfu. (Achi- leon.) — Corfu. (Ponfékonési és Ulysses sziget.) — Hajós nyelv (2 képpel.) — A nemzetközi forgalom tábla- zata. — Elegáns hajszívetek (3 képpel.) — A „Vasár- napi Lapok” előfizetési ára egész évre 8 frt, félévre 4 frt.

Nyugtázás. A Fehér-Kereszt f. évi június hó 15-én megtartott táncmulatságán felülfizettek: Özv. Báró Luzsénszky Henrikné 5 frt, Ujházy Tivadarné 4 frt 50 kr. Br. Luzsénszky Henrik 1 frt, Hámos Lászlóné 2 frt 50 kr. Hámos Zoltán 3 frt, Bornemisza Elemér 1 frt 50 kr. N. N. 1 frt, Dr. Szeless Ödön 1 frt, Reisz Marikovszky Emma 1 frt, Institőrész Endréné 1 frt, Jurasko Jakab 50 kr. Pitta Lipót 1 frt, Kubinyi Bertalan 1 frt 50 kr. Dapsy József 1 frt 50 kr. Balogh Samu 1 frt, Dr. Zehery István 1 frt, Molnár József 2 frt, N. N. 50 kr. Dr. Cziner Miksa 1 frt, Lindner Géza 1 frt, Schulhof Pál 50 kr. Hámos László 2 frt 50 kr. Czinke István 50 kr. Dr. Lichtschein Adolf 1 frt Dr. Gaál Gusztáv 50 kr., Frank Adolf 50 kr., Dr. Fráter Samu 1 frt, összes bevétel 121 forint. — Fogadják a nemes szívü adakozók az egyesület őszinte köszönetét.

Az elnökség.

Nyilvános nyugtázás. A helybeli ált. ipartes- tület tagjai által folyó évi június hó 13-án a testületi zászló-alap javára tartott táncmulatság alkalmával a be- vétel volt: a) belépti-dijakból 51 frt 90 kr., b) felülfi- zetésekéből 11 frt, összesen 62 frt 90 kr.; a kiadás volt 32 frt 62 kr.; maradvány 30 frt 28 kr. — Felülfi- zettek: Kriston Szabó János, Kozma Szabó József, Rónay Gyula, Szabó József cz., Valentinyi D. 70—70 krt, Schwarcz Ignác festő, id. Rábely Miklós 60—60 krt, Horváth György, Palugyay Lajos és Mázik Ferencné 40—40 krt, Molnár Janosné 30 krt, Vozary Samu, ifj. Hollósy József, Benyo József cz., ifjabb Rábely Miklós, Kaposztás László, Tomay Alajos, Szvidrany Ferencz, N. N., Lénárd Sándor, ifj. Majorossy Rezső, özv. Tamassy N. né, Lovas Lajos, Rakottyay Danó, Szabó József mé- száros, Bródy József, Rakottyay Lajos, N. N., Almásy László, Schlessinger N., Koreny Pál, Benko János és N. N. 20—20 krt, Spuriusz József, Kovács Ferencz esz. és Kovács Andrásné 10—10 krt., mely szíves; felülfizetéseket köszönettel nyugtázom. Rimaszombat, 1897. június 15.

Szabó József czipész, pénztárnok.

Nyilvános számadás a tornaünnepély bevéte- leiről: Betöltött jegyek elárusításából 84 frt 85 kr., felül- fizetésekből 12 frt 50 kr., összesen: 97 frt 35 kr. Kiadás: nyomda és bélyeg 6 frt 50 kr., zene 10 frt, felszolgálat 1 frt 50 kr., napszamosok és szerek felállítása 7 frt 07 kr., versenydíjak 15 frt 50 kr., összesen: 40 frt 57 kr., marad a tornaverseny költségeinek fedezésére 56 frt 78

kr. Felülfizettek: Hámos Zoltán 3 frt 50 kr., Draskóczy László 3 frt 50 kr., Molnár József 3 frt., Bornemisza László, Fodor Béla, Horváth János, Kubinyi Bertalan, Wallentinyi Dezső 50-50 krt. Fogadják az áldozatkész tanúbarátok s a résztvevő közönség hálás köszönetünket! Rimaszombat, 1897. június 14-én.

A rendezőség.

Nyilvános számadás. A rimaszombati polgári olvasóköri által folyó évi június hó 7-én rendezett nyári táncmulatság jövedelme volt:

belépti-díjakból	104 frt 70 kr.
felülfizetésekből	23 frt — kr.
összesen	127 frt 70 kr.
kiadás	47 frt 70 kr.
maradvány	80 frt — kr.

Az egyet elzéljai előmozdítására felülfizetéseikkel hozzájárultak: Dr. Cziner Miksa 1.20 kr., Dr. Löcherer Tamás 1 frt, Alexay György, Volko Gyula, Schwarcz Béla, Rónay Gyula, ifj. Rábely Miklós, Barányi György, Cserevny Miklós, Káposztás László, Jávorszky László, Kaszper József, Mindszenty Kálmán, Bíró László, Gelle Barna, Pál Kovács István, Holländer Lajos, Horváth György, Lakner Emil 60-60 kr. Id. Rábely Miklós, N. N. 50-50 kr., özv. Káposztás Istvánné, Komlóssy István, Rakottay Danó 40-40 kr. Majoros István, Cseh Varga András, Szabó István m. Köhn Adolf 30-30 kr. N. N., Kozséhüba Lajos, Szvidranay Ferenc, Tóth Lajos, Szabó Lászlóné, ifj. Balázs J., Kovács Ferenc borbély, Szabó József m., Kohút Lajos, Csintalan János, Balázs József, Hudiczius Ferenczné, Dr. Fráter Sámuel, Huszka István, ifj. Szöllősi I., özv. Kovács Zsigmondné, özv. Bodon Gyuláné, Fülep Józsefné Bodon József ügyvéd neje, Percz Pál, Dr. Réth László (Villány), Réth Lajos, Jakabfalvy Béla, N. N. 20-20 kr. N. N., N. N., Susztek József, özvegy Miskolczy Istvánné, ifj. Majorossy Rezső, ifj. Káposztás József, Kovács András, Magyar Pál, Nagy Mihály, Kovács János eszmadia, Benyo József eszmadia, Zsuffa Kálmán, Káposztás Ferenc, Lovas Lajos, Králik Sámuel, id. Balázs Józsefné, Soós Ferenc építész, Braun Gyula, Papszász József, Bacso János, Mihályi Lajos, Kovács József hiv. alkalmazott, Kozmay Lajos, Bucz János 10-10 kr. Fogadják az igen tisztelt felülfizetők ez uttal is az egyesület hálás köszönetét. — Rimaszombat, 1897. év június 14-én. *Rónay Gyula*, egyetli pénztárnok.

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Fouillard-selyemet 60 krt.-l 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. a legujabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg-selymet** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, esikős, kockázott, mintázott damaszott stb. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szin és mintázzal stb.) a megrendelt áru postabér és vámmenten a házhoz s átítva, valamint mintákat postafordultával küld: **Henneberg G. es. és k. udvari szállító selyemgyára Zürichben.** Svajczra címzett levelekre 10 kros, és levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Eladó kötőgép.

Egy teljesen jó karban levő harisnya-kötőgép jutányos áron azonnal eladó. — **Hol?** — megtudható e lap kiadóhivatalában.

1-*

Attila-permetezőgép!

Az „**Attila**“ permetező mindazon bajokat, melyek a szőlőgazdát eléggé bosszantják, elhárítja és pedig az által, hogy a szőlőkazánt egy csavarintás által a puttony-ból kivethetjük, mi által az egész szerkezet már **kezünkben van.** Ugy a puttony, mint a szerkezet tisztán tartható és a legegyszerűbb munkás szétbontja és összerakja. Soha nem pusztulhat, soha gépész kezébe adni nem kell; **mindenki maga bánhat vele.** A szőrója is páratlan jól szór, **valóságos ködöt csinál!**

Ara 18 frt.

Szigeti Sándor

Keeskemét.

1-4

Ugyanitt kitűnő biciklik 130 frtért.

Hirdetmény.

3-3

2400. sz. A rimaszombati kir. törvényszék mint bányabírószék közhírré teszi, hogy a rimamurány-salgótarjánai-vasmű részvény-társaság által a likéri vaskohó telep részére és a gyári vas-salak elhelyezése végett létesítendő salakhányók részére Likér és Nyustya községek határában részben a szepes-iglói kir. bányakapitány-ság mint bányahatóság és a politikai hatóság közbenjárása mellett az általános bányatörvény szerinti kisajátítás útján, részben magán egyezség útján szerzett és elcserélt földterületekről készített mérnöki munkálatoknak u. m. kimutatásoknak és térképeknek az ált. bányatörvény 117. és 118. §§-aiban foglalt intézkedések figyelembe vételével eszközöndő bírói meghitelesítésére és a tárgyalás megtartására határnapul **1897. évi július hó 5-nek** és következő napjainak délelőtt 9 óraja a helyszínére a likéri vaskohó telepre kitézetett.

Miről a kir. törvényszék az érdekelt feleket azzal értesíti, hogy jogukban áll a hitelesítendő mérnöki munkálatokat a rimaszombati kir. törvényszéknél mint bányabírószágnál s mint tkönyvi hatóságnál megtekinteni, továbbá, hogy az érdekelt felek távolléte a hitelesítési eljárást akadályozni nem fogja.

Kir. törvényszék Rimaszombatban, 1897. május 29

Langhoffer,
kir. tszéki jegyző.

Kubinyi,
kir. tszéki elnök.

Tanulóul.

Baksay József kereskedésébe (Rimaszombat) egy 13-14 éves, kellő iskolázottsággal bíró ifju, tanulóul azonnal felvétetik.

1-2

Szeplő, májfoltok, sömör

eltávolítására **arcz-, kezek vörössége ellen, pörsenések (vimmerli), atkák (mitesser),** s más bőrtisztálanságok elhárítására megszüntetésére, a bőr puhasága, finomságának emelésére az általánosán ösmert kitűnő hatású **Dr. Spitzer-féle javított arcz-kezenőcs** használható csak eredménytel. Egy próba-tegely ára **40 kr.** Szappan hozzá **50 kr.**

Száj, fogak, foghús

ápolására, jókarban tartására a tudományos alapon összeállított „**Antiseptikus fogpor**“ nagyszerű eredménnyel használható. Megszünteti a fogfájást, megátolja, eltávolítja a fogakon lerakódó borképződést, antiseptikus tulajdonságánál fogva elejét vehetni a szájban könnyen képződő erjedésnek, rothadásnak, savképzésnek. Előmozdítja a fogak épségben tartását, a szájnak kellemes üdöséget kölcsönöz. Egy doboz **35 kr.**

Gyógyszertár, chem. laboratorium CSETNEKEN.

2-3

Hirdetmény.

381. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1897. évi 2199. sz. végzése következtében **Dr. Krausz Gyula** ügyvéd által képviselt **Holländer Lajos** javára **Krausz Bernát** és **neje** ellen 750 frt s jár. erájéig fogantatott biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 2863 frt 17 krra becsült bolti üveg- és porcellán-árúk, felszerelések, házi-butorok stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatulak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbírószágnak 1897. évi 2917. sz. végzése folytán 750 frt — kr. tőkekövetelés, ennek 1897. évi május hó 1-5. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 95 frt 83 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Rimaszombatban alperesek lakásán leendő eszközölsére **1897. évi jun. hó 30-ik** napjának d. e. 9 óraja s következő napjai határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatulni.

Kelt Rimaszombatban, 1897. évi június 11-én.

Gasko, kir. bírósági végrehajtó.

Valódi

érmelléki rizling és burgondi bor van nálam eladó, hektoliterenkint harminczkét forintjával; és **öt éves szilvórium** literenkint egy frtjával.

Uzapanyt (u. p. Felső-Balog).

2-3 **Szilágyi Kálmán.**

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legujabb tapasztalatok szemmel tartásával ezelszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit a **közeledő nyári idényre**, nevezetesen:

Cséplőkészleteit könnyű járassal, járgány vagy gözmozdony általi hajtásra.

Kézi-cséplőgépeit, járgány-hajtásra is alkalmazva, szalmarázó készülékkel vagy a nélkül. **Bager- és magtár-rostait**, továbbá mindennemű szivattyúkat, gőzgepeket és gőzkazánokat. **Szeszgyár-berendezéseket**, m. p. **Henze-főzők**, kavaró-készülékek, malata- és burgonya-zuzókat, malomberendezéseket stb.

Gépgyárunk gyártmányainak jelentékeny készletét tartjuk állandóan. **Gazdasági gépeink képes-, valamint öntődének gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.**

2-6

Özv. KOVÁCS ZSIGMONDNÉ

czipész üzlete

RIMASZOMBAT, Fötér, saját ház.

Tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség tudomására, hogy a **nyári idényre** óriási választéka érkezett meg raktáromra a **legkülönfélébb divatos férfi-, női- és gyermekklábeli**eknek, — melyek közül különös említést érdemelnek a nagy kedveltség- és elterjedettségnek örvendő **sárga-bőr, lack- és evelastingból készülték.**

Továbbá nagy raktárt tartok a **saját műhelyemben készült**, — valamint **karlabadi, bécsi és budapesti** mindenféle férfi-, női és gyermekklábeliéből is.

Mérték szerinti rendelések — kívánsághoz képest — pontosan, a legjobb anyagból, **jutányos áron** műhelyemben készítettnek kitűnő szabásom **Uhrin János** szakavatott vezetése alatt, ki üzletemben már 12 év óta sikeresen működik, s állandólag van szerződötve.

Ezek szerint azon kellemes helyzetben vagyok, hogy igen tisztelt vásárlóimat akár kész áruimmal, akár pedig megrendeléseikkel gyorsan, megelégedésre és jutányosan kielégíthetem.

Magamat és üzletemet a n. é. közönség megtisztelő jóakarataiba, ajánlva, maradtam Rimaszombat, 1897. június hó.

Kiváló tisztelettel

Özv. Kovács Zsigmondné.

11-*

Hirdetmény.

1432. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Bojtós János** végrehajtónak **Balog Kónya Ferenc** végrehajtást szenvedő elleni 23 frt 36 kr. s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi LX. t.-cz. 144 §-a s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Gesztete községben fekvő s a gesztetei 90. sztykben A. 1. sor 51/b. hrsz. és 52/b. népsorszámu háznak Balog Kónya Ferenczet illető felelőse 80 frt, az ugyanezen tjkben A. 2-18. sorsz. a. felvett ingatlanból, valamint az ugyanitt A. 19. sorsz. a. jegyzett s a gesztetei 25. sztykben is nyilvánított közös erdő, legelő-illetménynek Kónya Balog Ferenczet illető felelőse 332 frt kikiáltási árban, a C. I. alatt özv. Balog (Kónya) szül. Mészáros Terézia javára bejegyzett hasznélvezeti jog fentartásával, a fent ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1897. évi augusztus hó 4-ik** napjának d. e. 10 óráját Gesztete község házához tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatulni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át azaz 8 frt, 33 frt, 20 frtot készpénzben vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881-ik évi nov. hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-dik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1897. évi május hó 6-án.

Vozáry, kir. tszéki bíró.